

Arrest

nr. 242 567 van 20 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, vertegenwoordigd door zijn ouders X en X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 25 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Uit uw dossier blijkt dat u een staatsburger bent van Soedan, op X 2015 geboren te X, SaoediArabië. U bent minderjarig. Uw ouders, A.A.O.A. (CG X(Z)) en R.O.A.M. (CG XB(Z)) dienden op 30 januari 2018 een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. Op 8 augustus 2018 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de eerste verzoeken van uw ouders en op 18 februari 2019 werd deze beslissing bevestigd door de RvV. Op 5 maart 2019 diende u een

verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties, uw ouders dienden dezelfde dag elk een tweede verzoek in. Met betrekking tot het tweede verzoek van uw vader A.A.O.A. (C.G. nr. 18/10903Z) werd er op 30 oktober 2019 reeds een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen door het CGVS, zijn beroep tegen deze beslissing werd op 26 maart 2020 door de RvV verworpen. Het tweede verzoek van uw moeder wordt ten gronde behandeld, simultaan met uw eigen verzoek.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen en het administratief dossier blijkt immers dat u minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal: uw dossier werd behandeld door een gespecialiseerd medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en omdat u zelf te jong bent om gehoord te worden, werden uw ouders gehoord in het kader van uw nood aan bescherming.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

In het kader van uw verzoek baseert uw vader zich voor uw vrees voor vervolging op de algemene situatie in Soedan en op zijn eigen problemen. Zowel de algemene situatie in Soedan als de voorgehouden persoonlijke problemen van uw vader in Soedan, werden reeds beoordeeld tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming, en opnieuw tijdens zijn tweede verzoek, waarin op 30 oktober 2019 onderstaande niet-ontvankelijkheidsbeslissing werd genomen door het CGVS:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst legt u nu, in uw tweede verzoek, pas uw Soedanees paspoort voor. Dit is het paspoort waarvan u tijdens uw eerste verzoek verklaarde dat u het verloren was in het Noordstation in Brussel, dat u nog terugkeerde om het te gaan zoeken, en dat u een politieagent erover aansprak die u echter niet verstond in het Engels (zie notities eerste verzoek, p. 11).

U komt nu op deze verklaringen terug en vermeldt dat u werd geadviseerd om het paspoort niet te tonen. Er kan reeds worden opgemerkt dat u aan het begin van uw onderhoud bij het CGVS meteen werd duidelijk gemaakt dat het belangrijk is dat u de waarheid spreekt (zie notities eerste verzoek, p.2). Dat u, die nochtans bescherming vroeg van de Belgische autoriteiten, oordeelde dat u deze raad beter naast zich neerlegde, tast reeds de ernst en geloofwaardigheid van uw nood aan internationale bescherming verder aan. Ook voor de RVV herhaalde u trouwens dat u uw paspoort kwijt was.

Dat u dit paspoort nu toch voorlegt, wijzigt in se trouwens niets aan de vaststellingen betreffende uw paspoorten die reeds tijdens uw eerste verzoek werden gedaan. Dat u er in Jeddah in zou geslaagd zijn, om de één of andere reden, een deel van uw identiteitsgegevens te wijzigen, doet bovendien in het geheel geen afbreuk aan de onderbouwde vaststellingen betreffende de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerdde problemen met de Soedanese autoriteiten. Bovendien toont u met dit paspoort niet aan dat u in 2012 reeds gebruik maakte van een Soedanees paspoort met andere gegevens, om van Soedan naar Saudi-Arabië te reizen. Als dit 'origineel' Soedanees paspoort iets aantoonde, dan is het dat u inderdaad de Belgische asielinstanties trachtte te misleiden tijdens uw eerste verzoek.

Vervolgens dient u ook een kopie in van de veroordeling van de rechtbank in Soedan. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u enkel een kopie voorlegt, die eenvoudig met wat knip-en plakwerk valt te maken. Bovendien blijkt uit het document dat u op 19/12/2018 werd veroordeeld, meer dan 6 jaar nadat u Soedan de laatste keer verliet en minder dan een maand na de zitting bij de RVV. U verklaart voor de DVZ inzake uw tweede verzoek dat de advocaat uw familie in Soedan heeft verwittigd over de veroordeling (zie verklaring volgend verzoek, dd. 20/8/2019, nr. 15). Tijdens uw eerste verzoek verklaarde u nog dat u geen advocaat contacteerde om u te laten verdedigen (zie notities eerste verzoek, p. 19). Zelfs indien iemand anders in uw afwezigheid ondertussen een advocaat contacteerde, mocht verwacht worden dat u dat op dat moment, wanneer die vraag gesteld werd, toch spontaan aangaf. Dat er dan ondertussen blijkbaar wel een advocaat zou zijn aangesteld die uw familie op de hoogte bracht van de veroordeling die plaatsvond dd. 19/12/2018 is opmerkelijk, aangezien u voor de RVV (dd. 27/11/2018) niet vermeldde dat er evoluties in uw Soedanese zaak waren. Er kan toch vanuit gegaan worden dat uw advocaat, 3 weken voor de veroordeling van een zaak die al meer dan 6 jaar aansleept, weet had van een nakende zitting. Deze kopie van een veroordeling is bijgevolg niet van dien aard dat hij de vaststellingen betreffende de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw problemen met de Soedanese autoriteiten weet om te buigen.

Verder verklaart u dat u tijdens uw verblijf in België - tussen januari en maart 2019- hebt deelgenomen aan protestacties tegen het toenmalige regime. U legt hiervan ook een bundel foto's neer. Vooreerst kan worden opgemerkt dat u in Soedan nooit lid was van een politieke organisatie (zie notities eerste verzoek, p. 7). Ook tijdens uw tweede verzoek verklaart u in Soedan niet te hebben deelgenomen aan acties met betrekking tot de val van het regime (zie verklaring volgend verzoek, nr. 15). Er kan worden vastgesteld dat in het arrest betreffende uw eerste verzoek reeds werd opgemerkt dat uw interesse en bezorgdheid voor bv. bombardementen op burgerdoelwitten door het regime, eigenlijk onbestaande was. Dat u dan nu, sinds uw weigeringsbeslissing door het CGVS, poseert bij spandoeken met 'gerechtigheid - Frieden', 'stop killing', komt opportunistisch over. Bovendien waren deze acties, waaraan u deelnam, gericht tegen het regime van al-Bashir. Hierover kan het volgende worden opgemerkt :

Uit een grondige analyse van de huidige situatie in Soedan (zie COI Focus "Soedan: Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019" dd. 06/09/19) blijkt dat het leger op 11 april 2019 een staatsgreep heeft gepleegd, waarmee het een einde maakt aan het bijna dertig jaar durende regime van president al-Bashir. Een "Transitional Military Council" (TMC) neemt het bestuur over. De coup komt er na maanden van bijna dagelijkse betogingen in het hele land, waarbij de protesten zijn uitgelopen tot een beweging tegen de zittende president al-Bashir. De "Alliance of Freedom and Change" (AFC), een coalitie van gewapende groepen, politieke partijen en professionele organisaties, is de drijvende kracht achter deze betogingen. De regering beantwoordt deze protesten met geweld. Na de coup voert de TMC het aantal soldaten en het aantal leden van de "Rapid Support Forces" (RSF) op in Khartoem. Bij de betogers maakt het aanvankelijk vreugdegevoel na de coup plaats voor woede, velen zien de militaire coup immers als een verderzetting van het oude regime. Betogers blijven dan ook in grote aantallen aanwezig op de plaats van de sit-in, die reeds op 6 april is gestart, voor het hoofdkwartier van het leger in Khartoem. Er worden gesprekken opgestart tussen de TMC en de AFC en op 14 mei 2019 bereikt men een akkoord over de duur van de transitieperiode en de samenstelling van de wetgevende raad of parlement. De gesprekken struikelen evenwel over de samenstelling van de soevereiniteitsraad die moet toezien op de regering en het parlement tijdens de transitieperiode.

Ondertussen vinden verschillende gewelddadige incidenten plaats in Khartoem, overwegend gepleegd door de RSF. Het geweld in de hoofdstad beperkt zich tot de locaties waar betogingen gaande zijn en is gericht tegen personen die rechtstreeks deelnemen aan de sit-in en de protesten in de buurt, of die er onrechtstreeks bij betrokken zijn, zoals personen die economische activiteiten uitvoeren in en rond de locatie van de sit-in. Op 3 juni 2019, middenin de aanhoudende impasse in de gesprekken tussen de TMC en de AFC, worden de betogers op de locatie van de sit-in bloedig uiteengejaagd door mannen in RSF uniformen. Hierbij vallen er 118 doden en meer dan 700 gewonden. Zowel de Afrikaanse Unie als Ethiopië stuurt hierna een bemiddelaar naar Soedan. Op 30 juni 2019, de door de Afrikaanse Unie vastgelegde deadline voor het overdragen van de macht door de TMC, komen in Khartoem en in andere steden van Soedan duizenden mensen de straat op. Bij deze protesten komen zeker elf mensen om het leven.

Op 5 juli 2019 bereikt men uiteindelijk een akkoord over de vorming van een soevereine raad met een alternerend leiderschap, die een overgangsperiode zal overzien. De officiële ondertekening van de overeengekomen grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019, betekent de start van deze overgangsperiode die 39 maanden zal duren en die voorziet in de ontbinding van de TMC, de oprichting van een soevereine raad met 11 leden en de aanstelling van een eerste minister en zijn kabinet. De verklaring voorziet tevens in de vorming van een onafhankelijk wetgevende macht gedurende de overgangsperiode, waarvan 67 procent van de zetels aan burgers zullen worden toegewezen. Het hoofd van de TMC zal de soevereine raad gedurende de eerste 21 maanden van de overgangsperiode leiden, waarna een burger de leiding van de raad zal overnemen voor de resterende achttien maanden. De nieuwe regering zal heel wat uitdagingen de baas moeten, onder meer een balans behouden in de macht van het leger, het beëindigen van de langlopende conflicten en de hervorming van een economie in puin. Interne strubbelingen hebben er bovendien toe geleid dat de gewapende groepen de grondwettelijke verklaring niet hebben ondertekend. Ook in het leger is er verdeeldheid binnen de hoge rangen en wrok omwille van de macht van Hemeti, de nummer twee van de TMC. De grote en gewelddadige incidenten waarvan sprake in Khartoem tijdens en na de militaire coup, blijken echter te zijn gestopt in de maanden juli en augustus 2019. Het type geweld waarvan sprake was tijdens en na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de RSF, het leger en de politie, kaderde bovendien niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan thans niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er, wat u betreft, een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of uw reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. U toont immers niet aan dat uw aanwezigheid op een Soedanese bijeenkomst in Brussel gekend is door de Soedanese autoriteiten, laat staan dat u daarom in Soedan vervolgd zou worden.

Anderzijds verklaart u ook dat uw familie nu, na de val van al-Bashir, lastig gevallen wordt door bepaalde personen omdat u gelinkt wordt aan het regime. U vreest ook zelf aangevallen en gedood te worden in Soedan omdat u werkte voor het regime van al-Bashir. Vooreerst kan u niet verduidelijken wie u bedoelt met 'bepaalde personen' en blijft u steken bij 'revolutionairen die tegen het ancien regime zijn' (zie verklaring volgend verzoek, nr. 15). Verder kan worden opgemerkt dat u reeds sinds 2012 weg bent uit Soedan, volgens uw eigen verklaringen omdat u door het regime zou zijn vervolgd omdat u kritiek uitte. Het zou dan wel heel opmerkelijk zijn dat u 7 jaar na datum door de tegenstanders van het regime zou gevisieerd worden. Verder stelt u zelf dat de president wel gevallen is, maar dat het regime er nog is (zie verklaring volgend verzoek, nr.15). U verklaart ook dat uw broer reeds werd aangevallen, maar dat hij klacht ging indienen (zie verklaring volgend verzoek, nr.19). U toont dus niet aan dat, ingeval u of uw familie zouden belaagd worden door 'bepaalde personen', u in deze niet op bescherming van de Soedanese autoriteiten zou kunnen rekenen. U hebt het tijdens uw eerste verzoek, noch in uw huidige tweede verzoek, alvast niet aannemelijk gemaakt dat u in een negatief daglicht zou staan bij de Soedanese autoriteiten.

Uw advocaat vermeldt bovendien in zijn begeleidend schrijven dat verschillende bronnen vermelden dat er gevaar voor terugkeer is voor Soedanezen die naar Europa vluchtten, vooral degenen die het regime

bekritiseerden. Er kan worden opgemerkt dat geen geloof gehecht wordt aan het feit dat u het regime bekritiseerde en daardoor problemen kende of zal kennen in Soedan (zie arrest eerste verzoek). Wat betreft uw aanwezigheid op protesten in Brussel werd hierboven al gewezen op het feit dat u niet aantoonde dat u een overtuigd deelnemer was, laat staan dat de Soedanese autoriteiten ook maar enige belangstelling hebben voor uw aanwezigheid daar.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (zie COI Focus "Soedan: Risico bij terugkeer dd. 6 februari 2018) blijkt bovendien dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Soedanese asielzoeker niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een asielaanvraag risico loopt op ernstige schade. Deze zienswijze wordt trouwens bevestigd door het document van Asyls (okt.2018) dat u voorlegt. U haalt geen geloofwaardige elementen aan die hier, in uw persoonlijke situatie, een ander licht op werpen.

U legt verder in het kader van uw tweede verzoek het paspoort van uw zoon neer. Dit voegt echter niets toe aan uw verzoek, aangezien de identiteit van uw zoon hier niet ter discussie staat. Verder legt u een print van een emailcommunicatie voor (dd. 20/11/2017) waarin ene A.K. vraagt om een afspraak te verzetten aan mevrouw S.D.. Hierin valt echter geen link met het door u aangehaalde asielrelaas te bespeuren.

Uw verblijfsvergunning voor Saudi-Arabië legde u reeds voor tijdens uw eerste verzoek en maakt bijgevolg geen nieuw element meer uit.

U liet bovendien nog drie foto's nasturen per e-mail (dd. 30/9/2019). Het betreft foto's met personen en op een lokatie die ook voorkomen op een foto die u reeds neerlegde tijdens uw eerste verzoek, om uw activiteiten in China te staven. In deze zin zijn ook deze nieuwe foto's niet van dien aard dat ze een nieuw element uitmaken.

De begeleidende mail maakt gewag van het feit dat de nieuwe president van Soedan op deze foto zou voorkomen, de persoon met wie u problemen zou hebben. Echter, nergens maakte u zelf gewag van het feit dat u met de huidige president problemen heeft. Ook blijkt dit niet uit uw eerdere verklaringen. Verder legt u opnieuw een kopie van het document van uw Soedanees nationaal nummer en de kopie van uw Saudisch rijbewijs voor. Beide documenten legde u reeds voor tijdens uw eerste verzoek en deze werden dus reeds beoordeeld in het licht van uw verzoek tot internationale bescherming. Ook dit zijn dus geen nieuwe elementen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

Ook uw moeder stelt tijdens haar persoonlijk onderhoud ten gronde, in het kader van haar tweede verzoek gevraagd wat zij voor u vreest, in eerste instantie dat ze in uw hoofde asiel aanvraag om samen in het hetzelfde open centrum te kunnen verblijven (n.v.d.r hetzelfde centrum waar u en uw ouders reeds verbleven tijdens de behandeling van hun eerste verzoek) (zie gehoorverslag CGVS van R.O.A.M. d.d. 3/12/2019, p. 23). Ook in de beslissing van uw moeder (zie blauwe map in het administratief dossier) werd al gewezen op de timing van uw eerste verzoek en de tweede verzoeken van uw ouders, namelijk twee weken nadat de weigeringsbeslissing van het CGVS m.b.t de eerste verzoeken van uw ouders werd bevestigd door de RvV (zie beslissing en administratief dossier ouders). Het indienen van een verzoek in hoofde van het kind, louter om van opvang te kunnen blijven genieten, kan gezien worden als misbruik van de procedure. Verder verwijst uw moeder enkel naar haar eigen problemen (dewelke als ongeloofwaardig werden beoordeeld, zie weigeringsbeslissing in hoofde van R.O.A.M. (CG 18/10903B(Z)) en naar de algemene situatie in Soedan (zie gehoorverslag CGVS van R.O.A.M. d.d. 3/12/2019, p. 23). De algemene situatie in Soedan werd uitgebreid besproken in zowel de weigeringsbeslissing van uw vader (zie supra) en de weigeringsbeslissing van uw moeder (zie blauwe map in het administratief dossier). Verder haalt zij slechts kort enkele hypothetische problemen aan, om vervolgens van onderwerp te veranderen (zie gehoorverslag CGVS van R.O.A.M. d.d. 3/12/2019, p. 24).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Uw moeder legt voor u een uittreksel uit het register voor burgers van Soedan en een Saoedische residentiekaart voor. Ze legt ook uw paspoort voor. Deze ondersteunen uw identiteit en nationaliteit. Uw vader legt drie foto's voor die hij reeds tijdens zijn eerste (twee van de foto's) en tweede verzoek (een derde foto) voorlegde. Deze foto's werden dus reeds beoordeeld door het CGVS en door de RvV. Geen van de voorgelegde documenten zijn van invloed op bovenbeschreven argumentatie.

Er dient te worden opgemerkt dat er in het kader van het tweede verzoek van uw moeder, R.O.A.M. (CG 18/10903B(Z), eveneens een weigeringsbeslissing ten gronde werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 57/1 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker haalt artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet aan en betoogt dat nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind. Verzoeker stelt vast dat verweerder het kind volledig vergeet en integraal naar de beslissing verwijst die genomen werd in hoofde van zijn ouders.

In het verzoekschrift wordt opgemerkt dat verzoeker geen enkele band heeft met Soedan en er niet eens is geboren. Bovendien wordt erop gewezen dat verzoekers vader zich expliciet kritisch heeft geuit ten aanzien van het Soedanese regime en dat hij aanwezig was op verschillende protesten in België tegen de Soedanese overheid. Ongeacht verzoekers vader volgens verweerder een overtuigd deelnemer was of niet, oppert het verzoekschrift dat de aanwezigheid van verzoekers vader op deze protesten voldoende is voor de Soedanese autoriteiten om verzoeker en zijn gezin te vervolgen. Verzoeker hekelt dat verweerder op geen enkel moment heeft onderzocht "welke impact het terugsturen van een vijfjarig kind die niet eens in Soedan geboren is zal hebben op het kind".

In het verzoekschrift wordt verwezen naar landeninformatie inzake de gespannen situatie in Soedan die al decennia duurt en op het feit dat vooral kinderen er de dupe van zijn.

Beoordeling

2.2.1. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de

door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat zijn vader zich expliciet kritisch heeft geuit ten aanzien van het Soedanese regime, dat hij aanwezig was op verschillende protesten in België tegen de Soedanese overheid en dat de aanwezigheid van verzoekers vader op deze protesten voldoende is voor de Soedanese autoriteiten om verzoeker en zijn gezin te vervolgen, blijkt uit de gegevens in het administratief dossier dat verzoeker zich baseert op dezelfde motieven als degene die door zijn vader in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming worden aangevoerd.

Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift niet betwist. In de bestreden beslissing wordt, voor wat betreft de problemen van zijn vader, integraal verwezen naar de beslissing genomen in het kader van verzoekers vader volgend verzoek om internationale bescherming.

2.2.4. Bij arrest nr. 234 527 van 26 maart 2020 van de Raad werd reeds geoordeeld dat de problemen van verzoekers vader niet geloofwaardig zijn:

"2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van

deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is mutatis mutandis gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, "Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights", Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, "Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie", 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, "Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk", nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.4. Vooreerst stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.5. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de

geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

2.6. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 dat thans mutatis mutandis werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.7. Verzoekers loutere verwijzing naar het feit dat hij tijdens zijn voorliggende vraag om internationale bescherming zijn paspoort heeft afgegeven, kan niet aangenomen worden als concrete betwisting van de motivering die hieromtrent stelt:

"Vooreerst legt u nu, in uw tweede verzoek, pas uw Soedanees paspoort voor. Dit is het paspoort waarvan u tijdens uw eerste verzoek verklaarde dat u het verloren was in het Noordstation in Brussel, dat u nog terugkeerde om het te gaan zoeken, en dat u een politieagent erover aansprak die u echter

niet verstond in het Engels (zie notities eerste verzoek, p. 11). U komt nu op deze verklaringen terug en vermeldt dat u werd geadviseerd om het paspoort niet te tonen. Er kan reeds worden opgemerkt dat u aan het begin van uw onderhoud bij het CGVS meteen werd duidelijk gemaakt dat het belangrijk is dat u de waarheid spreekt (zie notities eerste verzoek, p.2). Dat u, die nochtans bescherming vroeg van de Belgische autoriteiten, oordeelde dat u deze raad beter naast zich neerlegde, tast reeds de ernst en geloofwaardigheid van uw nood aan internationale bescherming verder aan. Ook voor de RVV herhaalde u trouwens dat u uw paspoort kwijt was.

Dat u dit paspoort nu toch voorlegt, wijzigt in se trouwens niets aan de vaststellingen betreffende uw paspoorten die reeds tijdens uw eerste verzoek werden gedaan. Dat u er in Jeddah in zou geslaagd zijn, om de één of andere reden, een deel van uw identiteitsgegevens te wijzigen, doet bovendien in het geheel geen afbreuk aan de onderbouwde vaststellingen betreffende de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerdde problemen met de Soedanese autoriteiten. Bovendien toont u met dit paspoort niet aan dat u in 2012 reeds gebruik maakte van een Soedanees paspoort met andere gegevens, om van Soedan naar Saudi-Arabië te reizen. Als dit 'origineel' Soedanees paspoort iets aantoonde, dan is het dat u inderdaad de Belgische asielinstanties trachtte te misleiden tijdens uw eerste verzoek."

2.8. Verzoeker stelt dat hij een advocaat heeft aangesteld om de kopie van het vonnis te bemachtigen. Echter, verzoeker verduidelijkt noch omschrijft hoe hij in kennis werd gesteld van een procedure die zou hebben geleid tot de bijgebrachte kopie van het vonnis. Indien verzoeker niet kan aantonen dat hij op de hoogte was van een procedure ten aanzien van zijn persoon, valt evenmin in te zien om welke reden en op welke wijze hij een advocaat zou raadplegen teneinde slechts een kopie van een vonnis te kunnen bekomen in plaats van een daadwerkelijke verdediging van zijn zaak.

De navolgende motivering wordt derhalve niet dienstig weerlegd waar deze op terechte en pertinente gronden stelt:

"Vervolgens dient u ook een kopie in van de veroordeling van de rechtbank in Soedan. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u enkel een kopie voorlegt, die eenvoudig met wat knip-en plakwerk valt te maken. Bovendien blijkt uit het document dat u op 19/12/2018 werd veroordeeld, meer dan 6 jaar nadat u Soedan de laatste keer verliet en minder dan een maand na de zitting bij de RVV. U verklaart voor de DVZ inzake uw tweede verzoek dat de advocaat uw familie in Soedan heeft verwittigd over de veroordeling (zie verklaring volgend verzoek, dd. 20/8/2019, nr. 15). Tijdens uw eerste verzoek verklaarde u nog dat u geen advocaat contacteerde om u te laten verdedigen (zie notities eerste verzoek, p. 19). Zelfs indien iemand anders in uw afwezigheid ondertussen een advocaat contacteerde, mocht verwacht worden dat u dat op dat moment, wanneer die vraag gesteld werd, toch spontaan aangaf. Dat er dan ondertussen blijkbaar wel een advocaat zou zijn aangesteld die uw familie op de hoogte bracht van de veroordeling die plaatsvond dd. 19/12/2018 is opmerkelijk, aangezien u voor de RVV (dd. 27/11/2018) niet vermeldde dat er evoluties in uw Soedanese zaak waren. Er kan toch vanuit gegaan worden dat uw advocaat, 3 weken voor de veroordeling van een zaak die al meer dan 6 jaar aansleept, weet had van een nakende zitting. Deze kopie van een veroordeling is bijgevolg niet van dien aard dat hij de vaststellingen betreffende de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw problemen met de Soedanese autoriteiten weet om te buigen."

2.9. Verzoeker verwijst naar de foto's die hij bijbracht inzake zijn deelname aan protesten tegen het regime van al-Bashir. Het louter verwijzen naar deze foto's, citeren van onderdelen van de bestreden beslissing en het tegenspreken van de motivering kan echter niet aangenomen worden als een concrete en nuttige betwisting van de navolgende motivering:

"Verder verklaart u dat u tijdens uw verblijf in België - tussen januari en maart 2019- hebt deelgenomen aan protestacties tegen het toenmalige regime. U legt hiervan ook een bundel foto's neer. Vooreerst kan worden opgemerkt dat u in Soedan nooit lid was van een politieke organisatie (zie notities eerste verzoek, p. 7). Ook tijdens uw tweede verzoek verklaart u in Soedan niet te hebben deelgenomen aan acties met betrekking tot de val van het regime (zie verklaring volgend verzoek, nr. 15). Er kan worden vastgesteld dat in het arrest betreffende uw eerste verzoek reeds werd opgemerkt dat uw interesse en bezorgdheid voor bv. bombardementen op burgerdoelwitten door het regime, eigenlijk onbestaande was. Dat u dan nu, sinds uw weigeringsbeslissing door het CGVS, poseert bij spandoeken met 'gerechtigheid - Frieden', 'stop killing', komt opportunistisch over. Bovendien waren deze acties, waaraan u deelnam, gericht tegen het regime van al-Bashir. Hierover kan het volgende worden opgemerkt :

Uit een grondige analyse van de huidige situatie in Soedan (zie COI Focus "Soedan: Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019" dd. 06/09/19) blijkt dat het leger op 11 april 2019 een staatsgreep heeft gepleegd, waarmee het een einde maakt aan het bijna dertig jaar durende regime van president al-Bashir. Een "Transitional Military Council" (TMC) neemt het bestuur over.

De coup komt er na maanden van bijna dagelijkse betogingen in het hele land, waarbij de protesten zijn uitgegroeid tot een beweging tegen de zittende president al-Bashir. De "Alliance of Freedom and Change" (AFC), een coalitie van gewapende groepen, politieke partijen en professionele organisaties, is

de drijvende kracht achter deze betogingen. De regering beantwoordt deze protesten met geweld. Na de coup voert de TMC het aantal soldaten en het aantal leden van de "Rapid Support Forces" (RSF) op in Khartoem. Bij de betogers maakt het aanvankelijk vreugdegevoel na de coup plaats voor woede, velen zien de militaire coup immers als een verderzetting van het oude regime.

Betogers blijven dan ook in grote aantallen aanwezig op de plaats van de sit-in, die reeds op 6 april is gestart, voor het hoofdkwartier van het leger in Khartoem. Er worden gesprekken opgestart tussen de TMC en de AFC en op 14 mei 2019 bereikt men een akkoord over de duur van de transitieperiode en de samenstelling van de wetgevende raad of parlement. De gesprekken struikelen evenwel over de samenstelling van de soevereiniteitsraad die moet toezien op de regering en het parlement tijdens de transitieperiode. Ondertussen vinden verschillende gewelddadige incidenten plaats in Khartoem, overwegend gepleegd door de RSF. Het geweld in de hoofdstad beperkt zich tot de locaties waar betogingen gaande zijn en is gericht tegen personen die rechtstreeks deelnemen aan de sit-in en de protesten in de buurt, of die er onrechtstreeks bij betrokken zijn, zoals personen die economische activiteiten uitvoeren in en rond de locatie van de sit-in. Op 3 juni 2019, middenin de aanhoudende impasse in de gesprekken tussen de TMC en de AFC, worden de betogers op de locatie van de sit-in bloedig uiteengejaagd door mannen in RSF-uniformen. Hierbij vallen er 118 doden en meer dan 700 gewonden. Zowel de Afrikaanse Unie als Ethiopië stuurt hierna een bemiddelaar naar Soedan. Op 30 juni 2019, de door de Afrikaanse Unie vastgelegde deadline voor het overdragen van de macht door de TMC, komen in Khartoem en in andere steden van Soedan duizenden mensen de straat op. Bij deze protesten komen zeker elf mensen om het leven.

Op 5 juli 2019 bereikt men uiteindelijk een akkoord over de vorming van een soevereine raad met een alternerend leiderschap, die een overgangsperiode zal overzien. De officiële ondertekening van de overeengekomen grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019, betekent de start van deze overgangsperiode die 39 maanden zal duren en die voorziet in de ontbinding van de TMC, de oprichting van een soevereine raad met 11 leden en de aanstelling van een eerste minister en zijn kabinet. De verklaring voorziet tevens in de vorming van een onafhankelijk wetgevende macht gedurende de overgangsperiode, waarvan 67 procent van de zetels aan burgers zullen worden toegewezen. Het hoofd van de TMC zal de soevereine raad gedurende de eerste 21 maanden van de overgangsperiode leiden, waarna een burger de leiding van de raad zal overnemen voor de resterende achttien maanden. De nieuwe regering zal heel wat uitdagingen de baas moeten, onder meer een balans behouden in de macht van het leger, het beëindigen van de langlopende conflicten en de hervorming van een economie in puin. Interne strubbelingen hebben er bovendien toe geleid dat de gewapende groepen de grondwettelijke verklaring niet hebben ondertekend. Ook in het leger is er verdeeldheid binnen de hoge rangen en wrok omwille van de macht van Hemeti, de nummer twee van de TMC. De grote en gewelddadige incidenten waarvan sprake in Khartoem tijdens en na de militaire coup, blijken echter te zijn gestopt in de maanden juli en augustus 2019. Het type geweld waarvan sprake was tijdens en na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de RSF, het leger en de politie, kaderde bovendien niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan thans niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er, wat u betreft, een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of uw reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. **U toont immers niet aan dat uw aanwezigheid op een Soedanese bijeenkomst in Brussel gekend is door de Soedanese autoriteiten, laat staan dat u daarom in Soedan vervolgd zou worden. [de Raad zet vet]**".

De voorgaande motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en blijft onverminderd overeind.

2.10. Verzoeker herhaalt dat zijn familie werd lastig gevallen door "bepaalde personen" omdat hij werkte voor het regime van al-Bashir.

Wederom dient te worden vastgesteld dat het louter herhalen van zijn verklaringen niet kan aangenomen worden als nuttige weerlegging van de motivering, die bijgevolg onverminderd overeind blijft en die luidt: "Anderzijds verklaart u ook dat uw familie nu, na de val van al-Bashir, lastig gevallen wordt door bepaalde personen omdat u gelinkt wordt aan het regime. U vreest ook zelf aangevallen en gedood te worden in Soedan omdat u werkte voor het regime van al-Bashir. Vooreerst kan u niet

verduidelijken wie u bedoelt met 'bepaalde personen' en blijft u steken bij 'revolutionairen die tegen het ancien regime zijn' (zie verklaring volgend verzoek, nr. 15). Verder kan worden opgemerkt dat u reeds sinds 2012 weg bent uit Soedan, volgens uw eigen verklaringen omdat u door het regime zou zijn vervolgd omdat u kritiek uitte. Het zou dan wel heel opmerkelijk zijn dat u 7 jaar na datum door de tegenstanders van het regime zou gevisieerd worden. Verder stelt u zelf dat de president wel gevallen is, maar dat het regime er nog is (zie verklaring volgend verzoek, nr.15). U verklaart ook dat uw broer reeds werd aangevallen, maar dat hij klacht ging indienen (zie verklaring volgend verzoek, nr.19). U toont dus niet aan dat, ingeval u of uw familie zouden belaagd worden door 'bepaalde personen', u in deze niet op bescherming van de Soedanese autoriteiten zou kunnen rekenen. U hebt het tijdens uw eerste verzoek, noch in uw huidige tweede verzoek, alvast niet aannemelijk gemaakt dat u in een negatief daglicht zou staan bij de Soedanese autoriteiten."

2.11. Verzoeker verwijst verder naar landeninformatie inzake "de terugkeerders" naar Soedan. Te dezen dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing hieromtrent stelt: "Uw advocaat vermeldt bovendien in zijn begeleidend schrijven dat verschillende bronnen vermelden dat er gevaar voor terugkeer is voor Soedanezen die naar Europa vluchtten, vooral degenen die het regime bekritiseerden. Er kan worden opgemerkt dat geen geloof gehecht wordt aan het feit dat u het regime bekritiseerde en daardoor problemen kende of zal kennen in Soedan (zie arrest eerste verzoek). Wat betreft uw aanwezigheid op protesten in Brussel werd hierboven al gewezen op het feit dat u niet aantoonde dat u een overtuigd deelnemer was, laat staan dat de Soedanese autoriteiten ook maar enige belangstelling hebben voor uw aanwezigheid daar.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (zie COI Focus "Soedan: Risico bij terugkeer dd. 6 februari 2018) blijkt bovendien dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Soedanese asielzoeker niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een asielaanvraag risico loopt op ernstige schade. Deze zienswijze wordt trouwens bevestigd door het document van Asyls (okt.2018) dat u voorlegt. U haalt geen geloofwaardige elementen aan die hier, in uw persoonlijke situatie, een ander licht op werpen."

Mede gelet op de hoger vermelde analyse en motivering ingevolge de COI Focus "Soedan: Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019", kan verzoekers niet-onderbouwde verwijzing naar de landeninformatie niet worden aangenomen als nuttig en concreet verweer tegen de voormelde motivering die onverminderd staande blijft.

2.12. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt."

2.2.5. Verzoeker laat de vaststellingen van de commissaris-generaal inzake de verklaringen die verzoekers moeder in hoofde van verzoeker aflegde, ongemoeid:

"Ook uw moeder stelt tijdens haar persoonlijk onderhoud ten gronde, in het kader van haar tweede verzoek gevraagd wat zij voor u vreest, in eerste instantie dat ze in uw hoofde asiel aanvraag om samen in het hetzelfde open centrum te kunnen verblijven (n.v.d.r hetzelfde centrum waar u en uw ouders reeds verbleven tijdens de behandeling van hun eerste verzoek) (zie gehoorverslag CGVS van R.O.A.M. d.d. 3/12/2019, p. 23). Ook in de beslissing van uw moeder (zie blauwe map in het administratief dossier) werd al gewezen op de timing van uw eerste verzoek en de tweede verzoeken van uw ouders, namelijk twee weken nadat de weigeringsbeslissing van het CGVS m.b.t de eerste verzoeken van uw ouders werd bevestigd door de RvV (zie beslissing en administratief dossier ouders). Het indienen van een verzoek in hoofde van het kind, louter om van opvang te kunnen blijven genieten, kan gezien worden als misbruik van de procedure. Verder verwijst uw moeder enkel naar haar eigen problemen (dewelke als ongeloofwaardig werden beoordeeld, zie weigeringsbeslissing in hoofde van R.O.A.M. (CG 18/10903B(Z)) en naar de algemene situatie in Soedan (zie gehoorverslag CGVS van R.O.A.M. d.d. 3/12/2019, p. 23). De algemene situatie in Soedan werd uitgebreid besproken in zowel de weigeringsbeslissing van uw vader (zie supra) en de weigeringsbeslissing van uw moeder (zie blauwe map in het administratief dossier). Verder haalt zij slechts kort enkele hypothetische problemen aan, om vervolgens van onderwerp te veranderen (zie gehoorverslag CGVS van R.O.A.M. d.d. 3/12/2019, p. 24)."

De voorgaande motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en blijft onverminderd overeind.

De Raad merkt ten overvloede op dat het beroep van verzoekers moeder in het kader van haar tweede verzoek gekend is bij de Raad onder rolnummer 247 509. Bij arrest 242 566 van 20 oktober 2020 werd het beroep van verzoekers moeder verworpen.

2.2.6. Verzoeker hekelt dat verweerder op geen enkel moment heeft onderzocht *“welke impact het terugsturen van een vijfjarig kind die niet eens in Soedan geboren is zal hebben op het kind”*. De Raad merkt op dat het verzoeker is die de door hem aangevoerde vrees voor vervolging of schade dient aannemelijk te maken en het objectieve en ernstige karakter ervan moet aantonen. Verzoeker brengt overigens ook in het verzoekschrift geen concrete feiten aan die een ander licht op huidige beoordeling kunnen werpen.

In het verzoekschrift wordt verder gewezen op de gespannen situatie in Soedan die al decennia duurt en op het feit dat vooral kinderen er de dupe van zijn. Het volstaat echter niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk zal worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe in gebreke.

2.2.7. Waar verzoeker een schending aanvoert van artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat de belangen van het kind de eerste overweging vormen, doch dat verzoeker er in deze aan voorbijgaat dat het de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in zijn declaratieve opdracht enkel toekomt na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

De algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zou zijn bevoegdheid te buiten gaan mocht hij een vreemdeling die niet aan de in de artikelen 48/3 en 48/4 vervatte voorwaarden voldoet, toch als vluchteling erkennen. Alle passende wettelijke en bestuurlijke maatregelen dienen door de Staten voorzien te zijn om het kind te verzekeren van de bescherming en de zorg die het nodig heeft voor zijn welzijn en de lidstaten zorgen ervoor dat het gezin in stand kan gehouden worden. Dit is echter niet de bevoegdheid van verweerder.

Verder wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal oordeelde *“Ik vestig de aandacht van de Minister belast Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”*, waaruit blijkt dat rekening werd gehouden met het Kinderrechtenverdrag.

2.2.8. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.9. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS